

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ

Стаття оформляється у текстовому редакторі Word for Windows (шрифт Times New Roman 14, міжрядковий інтервал – 1,5).

Поля: верхнє – 2 см, нижнє – 2 см, лівє – 3 см, правє – 1,5 см. Сторінки не нумеруються.

Абзацний відступ – 1,25 см

Текст оформлюється у такому порядку:

1. Індекс УДК.
2. Назва статті (всі великі літери).
3. Імена, по-батькові та прізвища авторів (повністю).
4. Вчений ступінь і звання, посада, місце роботи.
5. Номер [ORCID](#) (зазначається обов'язково), Scopus-Author ID, Researcher ID (зазначається при наявності індексованих публікацій у Scopus/Web of Science).
6. Анотація та ключові слова українською і англійською мовами з перекладом назви і прізвищ автора(ів) обсягом не менше **1800 друкованих знаків**.
7. Основний текст статті.

Наукова стаття повинна відповідати вимогам МОН України та передбачати таку послідовність структурних елементів текстової частини:

Вступ. (Introduction)

Матеріали та метод. (Materials and methods)

Результати. (Discussion)

Висновки. (Results) у закінченні наводяться висновки з даного дослідження і стисло подаються перспективи подальших розвідок у цьому напрямку.

8. Таблиці та ілюстрації нумеруються послідовно арабськими цифрами. Примітки до таблиці даються тільки в тексті. Ілюстрації підписуються знизу. Підписи до таблиць та ілюстрацій центруються.

9. Рисунки та фотографії (чорно-білі, з градаціями сірого кольору) «вмонтовуються» в основний текст статті і даються додатково у вигляді окремих файлів в одному з таких форматів: TIFF, PCX, JPG, BMP, CDR.

10. Перелік цитованої літератури укладається за порядком посилання у тексті. Слово «Література» виділяється жирним шрифтом. При оформленні списку літератури слід дотримуватися вимог Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

11. Наприкінці статті розміщується транслітерована і перекладена англійською версія літератури (**References**), оформлена згідно з угодами АРА (American Psychological Association).

До друку приймаються статі, рецензії, повідомлення про наукові події та заходи, які відповідають профілю видання. Кожна стаття обов'язково проходить анонімне рецензування. Приймаються проблемного,

узагальнюючого, оглядового характеру, які раніше не були опубліковані. Автор статті відповідає за достовірність викладеного матеріалу, за належність даного матеріалу йому особисто, за правильне цитування джерел та посилання на них.

До друку приймаються статті докторів наук, кандидатів наук, науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, а також осіб, які мають вищу освіту та займаються науковою діяльністю.

Рукописи, не оформлені належним чином, не приймаються до публікації. Редакція залишає за собою право проводити редакційну правку рукопису.

Приклад оформлення статті:

УДК 343.137

НЕВМОТИВОВАНИЙ ВІДВІД КАНДИДАТУ У ПРИСЯЖНІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ (ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ)

Крикунов Олександр Вікторович,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри кримінального права і процесу

Волинського національного університету імені Лесі Українки

ORCID ID: 0000-0001-8629-0771

У статті з'ясовано історичний та етимологічний аспект, процесуальну природу невмотивованого відводу кандидату у присяжні, його значення для формування складу суду присяжних у кримінальному провадженні відповідно до інтересу його сторін. Узагальнено доступні пам'ятки права, акти законодавства та судову практику низки держав світу. З'ясовано ситуації, за яких доцільним є заявлення невмотивованого відводу кандидату у присяжні. Розглянуто юридичні та психологічні рекомендації закордонних фахівців. Автори дійшли висновку, що запровадження права на невмотивований відвід кандидату у присяжні у наше чинне законодавство як окремий крок для його вдосконалення не видається доцільним. (обсяг анотації не менше 1800 друкованих знаків)

***Ключові слова:** суд присяжних, відвід, невмотивований відвід, кримінальний процес.*

Krykunov Oleksand. Peremptory Challenge of the Candidate to Jury in Criminal Proceedings (Comparative Legal Study)

The article clarifies the historical and etymological aspects and the procedural nature of the peremptory challenge of the jury candidate, its significance for the formation of an impartial the court in criminal proceedings. In

the context of the subject of the study, the authors generalize historical legal documents, available legislature and judicial practice of a number of states, belonging to the Anglo-American and Romano-Germanic legal systems. The study focuses on the situations in which it is expedient to declare an peremptory challenge to a jury candidate. The legal and psychological recommendations of foreign experts, who apply in their own practice the right to peremptory challenge of a candidate in jury, are considered. In the world there is a tendency to refuse or limit peremptory challenge to jury candidates. The introduction of the right to peremptory challenge of a candidate in a jury into our current legislation as a separate step for its improvement does not seem appropriate. The ECtHR's approach, which is incompatible with the idea of peremptory challenge, is of fundamental importance to the legal system of Ukraine. The experience of other states, that have waived or restricted the right to peremptory challenge, should not be ignored. (обсяг анотації не менше 1800 друкованих знаків)

Key words: *jury candidate, jury trial, discharge, unmotivated discharge, criminal process.*

При регулюванні процедури формування суду присяжних в світі передбачено як вмотивовану, так і невмотивовану форму відводу [1, с. 22].

Ідею права на невмотивований відвід сформулював знаний філософ права та юрист Чезаре Беккарія: «було б справедливо, аби обвинувачений міг у певних межах відводити суддів, які йому здаються підозрілими. Якщо це буде йому безперешкодно надано протягом певного часу, то засудження буде сприйматися ним як власний вирок над самим собою» [2, с. 253]. Можемо погодитися, що авторитет судового рішення можливий тільки за відсутності сумнівів у неупередженості суду.

Заявлення невмотивованого відводу (peremptory challenge – англ.) є виключним елементом у процедурі формування суду присяжних [3, с. 156]. Класик кримінального процесу І. Я. Фойницький такий стан переконливо та доступно пояснив наступним чином. Стосовно до суддів коронних (у сучасному аналозі – професійних), кількість яких невелика і заміна яких іншими не така легка, можливість відводу повинна була б надаватися у більш вузьких межах. Жодна держава не може дати тут місця причинам, які встановлюють нездатність бути суддею через одне лише побоювання сторони, яке не перевіряється судом і яке визнається щодо присяжних засідателів як право на невмотивований відвід [5, с. 277].

Література:

1. Солодков А. А. Правовий статус присяжних за законодавством України. *Вісник АМСУ. Серія: Право.* 2013. № 2 (11). С. 19–27.
2. Бернхем В. Вступ до права та правової системи США. К.: Україна, 1999. 542 с.
3. Солодков А. А. Особливості реалізації інституту відводу в суді присяжних. *Право і суспільство.* 2014. № 6-2. Ч. 2. С. 231–237.

References:

1. Solodkov A. A. (2013) Pravovyi status prysiazhnykh za zakonodavstvom Ukrainy [Legal status of juries under the laws of Ukraine]. *Visnyk AMSU. Serii: Pravo*, No. 2 (11), P. 19–27. [in Ukrainian]
2. Bernkhem V. (1999) Vstup do prava ta pravovoi systemy SShA [Introduction to US law and legal system]. K.: Ukraina. 542 s.
3. Solodkov A. A. (2014) Osoblyvosti realizatsii instytutu vidvodu v sudi prysiazhnykh [Features of the institute of removal in the jury]. *Pravo i suspilstvo*, No. 6-2. Part 2, P. 231–237. [in Ukrainian]